

(268)

DIE XIII. JULII.

IN FESTO B. VERONICÆ DE JULIANIS
VIRGINIS, ABBATICÆ CAPUCCINARUM
TIFERNI. DUPLEX.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui B.
VERONICAM Virginem Passionis tuæ
signis mirabilem effecisti; concede
propitius, ut carnem crucifigentes
ad gaudia æterna pervenire merea-
mur. Qui vivis, &c.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

VERONICA DE JULIANIS, antea Uc-

(269)

sula dicta, Mercatelli quod op-
dum est Urbanensis Diocesis, piis,
honestisque parentibus nata, ab ip-
sis incunabulis mira futura sancti-
tatis inditia præbuit. Nam infan-
tula cum alias copiosum lac suge-
ret, tribus hebdomadæ diebus pau-
cas guttulas manè & vesperè gus-
tabat. Vix sex menses nata, dis-
Smæ. Trinitatis dicato, è sinu Ma-
tris firmis pedibus prosiliit. Adhuc
tenella hominem quemdam gravi-
bus verbis ab injustitia deteruit.
Familiari Jesu Puer, Bmæque.
Virginis consuetudine fruebatur,
& aliquando Dominus Puer ad
eam cum lacrimis orantem, ut con-
solaretur descendit; quandoque

(270)

etiam ab ipsa Deipara illum accepit, prænuntiato ejusdem cum Jesu spirituali sponsalio, adjuncta atque, bello scilicet, quod ipsi sustinendum fuit ab hominibus, atque ab infernis hostibus. Ad hos VERONICAM, cum nondum pueritiam excisisset sese accinctit humilitate summa, parique obedientia & vehementi Christum Dominum pro nobis passum, & crucifixum immittandi desiderio. Ut autem id uberioris consequeretur ad Sanctissimales Capuccinas Tifernates, quæ primævam Sanctæ Claræ regulam profitentur, supperatis domesticis, exterrisque obstaculis confugit, inde audiret aliam enīmo hi-

(271)

lectio v.

Ab ipso tirocinio perfectum aliqua quid, & consumatum attigisse, videbatur. Sustinxit invicto pectoro à Dæmone exitatas adversitates. Überimis interea gratiae suæ donis victricem Sponsam locupletabat Jesus. Sacris Stigmatibus eam fuisse signatam, itemque corona spinarum alti confixarum, & passionis insignibus in corde decoratam, ac jugibus penè extasibus recreatam, multiplici testimonio traditum est. Hæc omnia amplam molestiarum segetem VERONICAM pepererunt; non enim desuere, qui id omne malis artibus tribuerent,

eamque dicērent pœna omni, infamique supplatio dignissimam. Ferrebat hæc alacriter fortissima Virgo; optabat etiam ut crudeliora quotidie in se congerentur pro Sponso suo Crucifixo sustinenda. Truditur in tenebricosum carcerem, subjicitur infimæ ex sororibus cui edicitor, ut eam acerè traderet; neque vitam amat, nisi summis exagitata tribulationibus; & si quandoque desertam se ab Sponsorio suo, ac veluti derelictam consequeretur quod erat ei tormentum omnium amarissimum.

LECTIO VI.

Qquam Deo voverat, Moderato-

ribus conscientiæ suæ obedientiam, mirabilis prorsus perfectione coivit. Diuturnissima junia ex obedientia transegit; neque vero extremitus emisit spiritum, diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori, quippe sciebat obedientia nullum Sponsorio suo esse gratius sacrificium. Triginta tribus annis quibus Praesidis obire partes coacta est, traditas ejus curæ Sorores ad omnem Sanctitatem suo principiè exemplo provexit. Ut patiendi votis fieret satis, apoplexie, qua correpta fuit, accessere morbi prope omnes qui acerbissimi, judicantur. Sustinuit omnia constanti animo triginta tres dies, donec in

(274)

Sponsi sui Jesu amplexu evolavit
die nona julii anno salutis millesimo
septingentesimo vigesimo septimum
religiosæ vitæ quinquagesimo. His
troicarum denique virtutum cumulo
ac miraculis illustrem, Pius VII.
Pontifex Maximus eam Beatarum
Virginum fastis adscripsit.

(275)

CAPITULO XXIII.
ORIGEN DE LAS RELIGIOSAS CAPUCHI-
NAS, Y SU EXTENSION EN LOS DOMI-
NIOS DE ESPAÑA.

Quise poner en una nota en el
capítulo pasado la fundación de
las religiosas capuchinas para com-
probar con ella, que la B. VERO-
NICA es la primera de este sagra-
do instituto que se coloca en los
altares: pero reflexionando que de-
bia salir larga la narración para
una nota, determiné ponerla en es-
te capítulo por separado, para
concluir con él la asombrosa vida
de nuestra Beata, por parecerme

*